

foretage sig i anledning af den megen kritik over motorsagkyndige, der er kommet til udtryk i indlæg i dagspressen i forbindelse med køreprøver?

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Når jeg til den højtærede justitsminister har stillet spørgsmål om, hvad han agter at foretage sig i anledning af den megen kritik over motorsagkyndige, som er kommet frem i forbindelse med køreprøven, hviler det på en stærk medfølelse med dem, der skal op til køreprøve. Jeg mindes mig selv for 25 år siden og den nervøsitet, jeg nærede, da jeg skulle op til køreprøven. Jeg har været til forskellige eksaminer og har været nervøs inden, men ved eksaminerne har jeg dog været ved fornuftens fulde brug og haft herredømme over mine lemmer. Den eneste gang, det knob, var ved motorprøven, hvor benene rystede under mig, hvilket ikke var særlig heldigt. Jeg vil dog tilføje, at jeg bestod.

Nu er der kommet en del klager frem over visse motorsagkyndige, og jeg går ud fra, at visse af disse klager også må være kommet til justitsministeren. Disse klager drejer sig væsentligt om tre punkter. For det første om de motorsagkyndiges uhøflige optræden, som forøger eksaminandens nervøsitet. I den anledning vil jeg spørge justitsministeren, hvad han har foretaget sig, og hvad han agter at foretage sig for at pålægge de motorsagkyndige, at de udviser en sådan optræden, at de beroliger eksaminanden.

Et andet punkt, der er kommet frem i klagerne, vedrører krav om urimelige manipulationer med vognen og en streng bedømmelse af mindre forseelser, som ikke har større betydning for færdselssikkerheden. Vi øvede motorkørere — altså formentlig bortset fra de motorsagkyndige — foretager i vor daglige kørsel meget ofte sådanne små forseelser, bevidst eller ubevidst, som regnes for dødssynder af de motorsagkyndige ved køreprøven, f. eks. at tangere en kantsten. Det forekommer mig, at der på dette punkt ikke bør stilles andre fordringer, end færdselssikkerheden absolut kræver, og at man må kunne se gennem fingre med mindre forseelser, for så vidt eksaminanden iøvrigt har herredømme over

sit køretøj. Jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke er enig med mig i de synspunkter, og hvad ministeren agter at foretage sig på dette område eller måske allerede har foretaget sig.

Det tredje punkt, der rejses ophævelse over, er eksaminationen med hensyn til motortekniske spørgsmål. Jeg må sige, at de eksempler, man har hørt fremført, drejer sig meget ofte om spørgsmål af meget subtil karakter vedrørende problemer, som almindelige motorførere normalt ikke kommer ud for. Hvad har justitsministeriet foretaget sig deroverfor, og hvad agter man at foretage sig?

Man kan imidlertid, når man ser på disse spørgsmål, på de meget store dumpeprocenter og det spild af tid og penge, som dette medfører, ikke lade være med at tænke på, om der ikke i selve systemet med udvælgelsen af motorsagkyndige og aflønningen af dem er noget skævt. Her er det gebyrsystemet, der falder i øjnene; det skal gå hurtigt, og jo flere der dumper, jo bedre i og for sig. På andre områder har man afskaffet gebyrsystemet, og jeg vil gerne spørge justitsministeren om hans stilling til dette spørgsmål.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg allerførst i anledning af det ærede medlems spørgsmål sige, at justitsministeriet i de senere år har modtaget nogle klager over motorsagkyndige, og man har ladet berettigelsen af disse klager undersøge dels ved at indhente erklæring fra vedkommende motorsagkyndige, dels ved, hvis det ansås for fornødent, at foretage nærmere afhøring både af klageren og af kørelæreren, der altid har været med under køreprøven. Hvis klagerne har vist sig berettigede, er der selvfølgelig fra ministeriets side sket påtale af forholdet overfor den motorsagkyndige, og i et enkelt tilfælde har undersøgelserne ført til, at ministeriet har afskediget en motorsagkyndig. Selvfølgelig skal de motorsagkyndige som alle andre, der varetager offentlige hverv, udvise upåklagelig opførsel, men man må ikke glemme, at klagerne i reglen er folk, der har været oppe til en eksamen og er dumpet, og det kan måske derfor for disse folk være vanskeligt selv at skønne over, om den skete bedømmelse af deres evner har været rimelig. De klager,